

Ειρήνη Τζεβελεκίδη
Πάνος Δρούγκας
Κοσμάς Σφυρίου

Η ΧΑΜΕΝΗ

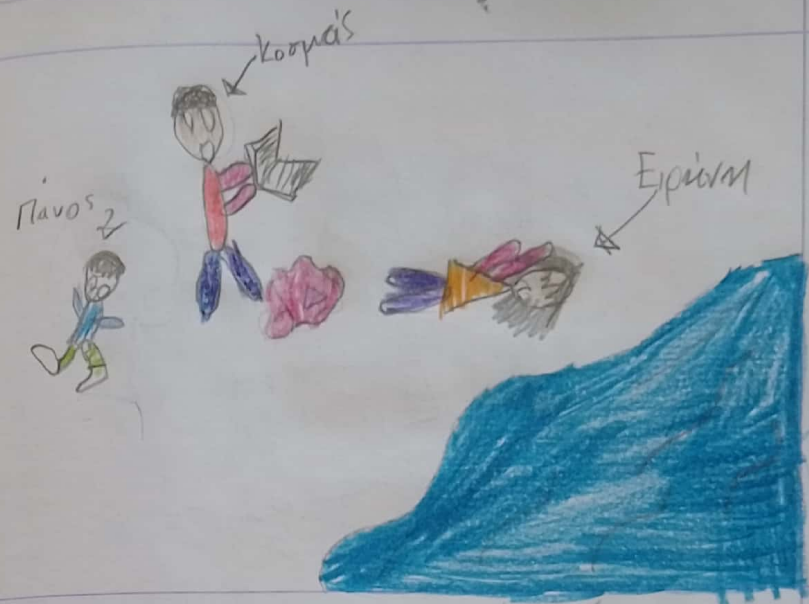
ΑΤΛΑΝΤΙΔΑ

Εικονογράφηση: Ειρήνη Τζεβελεκίδη, Πάνος Δροσάκης,
Κοσμάς Σφυρίου.

Συγγραφείς: Κοσμάς Σφυρίου, Ειρήνη Τζεβελεκίδη,

ς

Μια ωραία καλοκαιρινή βέρα, καθώς επιστρέφατε από το summer camp της Ρόδου αποφασίσατε να πάτε στην παραλία. Ο Κοσμάς ο Πάνος και η Ειρήνη ήταν πολύ κουρασμένοι και έτσι πήγαν στην παραλία για να δροσιστούν. Αφνικά η Ειρήνη σκόνησε σε μια πέτρα και χτύπησε. Την ροπήθηκε να σηκωθεί και ξεδάφη την πέτρα. Πάνω στην πέτρα είδατε ένα χαρτί που δεν έγραφε τίποτα. Η πέτρα είχε κάτι ιερογλυφικά που έμοι-

φ

- Ξαν να ήταν από την αρχαία Ελλάδα.
 - Σύμφωνα με το βιβλίο μου, αυτή η πέτρα έχει έρθει από πολύ-πολύ βαθιά, είπε ο Κοσμάς. Τα παιδιά συμφώνησαν να βάλουνε την πέτρα στην αποθήκη του Πάνου και να ασχοληθούνε άλλη μέρα με αυτή. Την επόμενη μέρα στο summer camp μας ανακοίνωσαν ότι θα πάρει εκδρομή την Τρίτη στο μουσείο της Ρόδου. Οι γονείς μας άφησαν να πάρει στην εκδρομή αλλά και να πάρει στο σπίτι του Πάνου μετά. Εκείνο το βράδυ πήγαμε σε ένα

2

εστιατόριο για να φάμε με τους γονείς μας. Όταν τελειώσαμε το φαγητό μας πήγαμε στην παραλία να μιλήσουμε.
 - Ανυπομονώ για την εκδρομή αύριο, είπε η Ειρήνη.
 - Κι εγώ αλλά ανυπομονώ για την πέτρα. Τι λέτε να είναι; έθεσε ο Κοσμάς.
 - Δεν ξέρω αλλά βαριεφτί. Πάρτε στο σπίτι μου να, δούμε καμιά ταινία, ρίττισε ο Πάνος. Κι έτσι πήγαμε στο σπίτι του Πάνου για ταινία. Έτσι την επόμενη μέρα, πήγαμε εκδρομή στο μουσείο της

3

Ρόδου. Εκεί είδαμε την ίδια πέτρα που είχαμε δει στην παραλία.

- Παιδιά, αυτή είναι η ίδια πέτρα που είχαμε δει στη παραλία, είπε η Ειρήνη.
- Ναι, απάντησε ο Πάνος.
- Παιδιά, πάμε να διαβάσουμε την περιγραφή, είπε ο Κωσμάς.

Η περιγραφή έγραφε ότι αυτό το κομμάτι πέτρα είναι από την Ατλαντίδα. Ήξερε ένα κομμάτι χάρτι πάνω στην πέτρα. Έγραφε «Για να εμφανιστεί το άλλο μισό

4

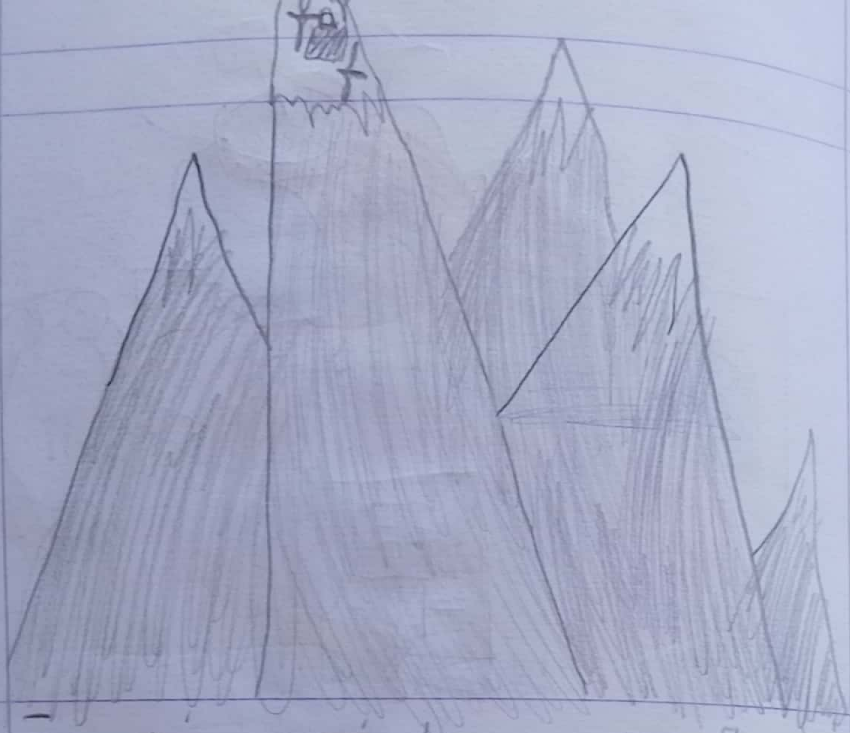
πρέπει να τον ριζεις μελάνι από το Γιγάντιο Καλαμάρι».

- Παιδιά, σκεφτείτε αυτό που σκεπτόμουν, τι λέτε να πάμε στο μαγαζί που πουλάει σκάφη να πάρουμε ένα υπορυχίο και να ταξιδέψουμε στην θάλασσα για να νικήσουμε το «Κράκεν»;
- Δεν είναι καθόλου καλή ιδέα Ειρήνη, είπαν ο Πάνος και ο Κωσμάς.

Έτσι πήγαμε στο μαγαζί του κυρ Παντελή. Όμως καθώς φώναζε στο μαγαζί σκεπτόμουν ότι δεν είχαμε χρήματα.

5

Ξαφνικά αντικρίσατε τον κυρ Παντελή.
Τον ρωτήσατε αν μπορούσατε να πάρετε
το υαλί, γρήγορα και να τον δωσού-
τε τα χρήματα άλλη βέρα.

- Δεν θέλω χρήματα παιδιά, θέλω το βαλιτσάκι μου. Το έχω αφήσει στην κορυφή του βουνού. Μπορείτε να μου το φέρετε;
- Φυσικά

Έτσι ανεβήκατε το βουνό της Ρόδου.
Κάποια στιγμή έπεσε ομίχλη. Ευτυχώς είχατε
φάκους και δεν χάθηκε. Ξαφνικά είδατε

6

μια πανέμορφη αλεπού. Η καφένη έτρεξε
από το κρύο. Ξαφνικά είδατε μια σπηλιά.
Την αδηγήσατε εκεί και είδατε την οικογένεια
της. Σκεφτήκατε όμως ότι πρέπει να βιαστείτε
βοηθήσατε την αλεπού συνεχίσατε το
ταξίδι μας. Έπρεπε να βρούμε το βαλιτσάκι.

- Παιδιά νομίζω ότι βλέπω το βαλιτσάκι! Είπε ο Πάνος.

Μέχρι να χτάσουμε στην πόλη είχε πεσει
σκοτάδι. Είπαμε πολύ κουρασμένοι. Επιστρέ-
ψατε το βαλιτσάκι στον κυρ Παντελή.

- Σας ευχαριστώ πολύ παιδιά! Άγριο το

7

πρωί είπατε να διαλέξετε το υποβρύχιο που θέλετε.

Το επόμενο πρωί πήγαμε στο μαγαζί του κυρ Παυτελή. Ήταν δύσκολο να διαλέξουμε αλλά μετά από πολύ σκέψη διαλέξαμε ένα υπερσύγχρονο υποβρύχιο. Την επόμενη μέρα στο summer camp ζητήσαμε από τους γονείς μας να πάμε να δοκιμάσουμε το υποβρύχιο μας. Οι γονείς μας όμως μας είπαν ότι ήταν επικίνδυνο να το κάνουμε μόνοι μας και έτσι ήρθε μαζί μας ο θείος μας που

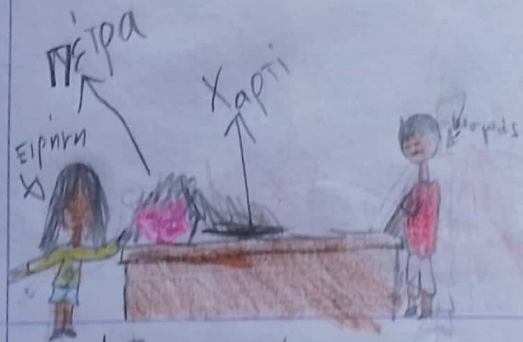
8

ήταν καλός στις καταδύσεις. Ο θείος ήταν πανέμορφος. Είδαμε τόσα ψάρια. Ξαφνικά ο θείος άρχισε να σκοτεινιάζει. Δεν βλέπαμε τίποτα και τα ψάρια άρχισαν να φεύγουν. Λίγο πιο πέρα είδαμε ένα κατί. Από εκεί εμφανίστηκε ένα γιγάντιο καλαμάρι. Ζητήσαμε στον θείο τον Πρόδρομο να συλλέξει λίγο μελάνι από το καλαμάρι. Αυτός πάτησε χριχχόρα ένα κουμπάκι. Το υποβρύχιο ρούφηξε λίγο μελάνι και το έβαλε σε ένα ποτήρι. Γρήγορα ψήξαμε από το καλαμάρι και γυρίσαμε στην

9

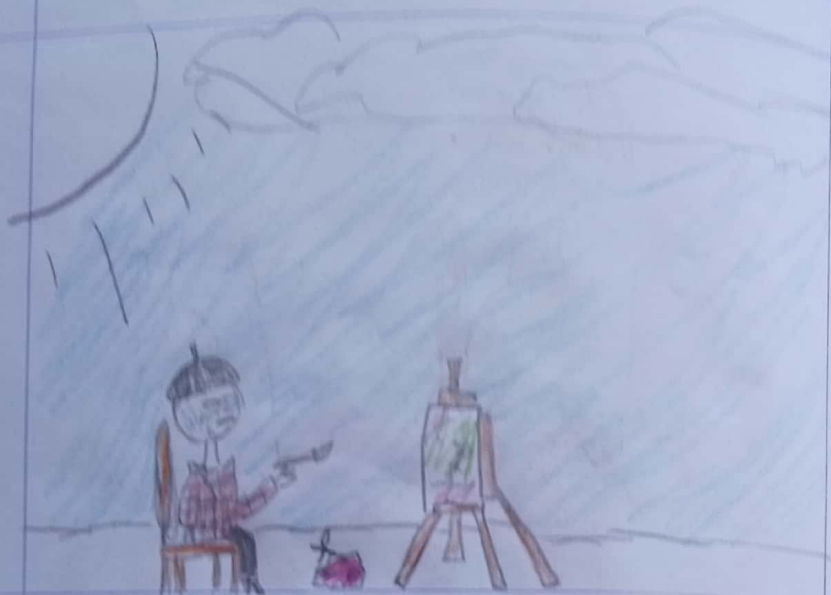
στην επόμενη μέρα πήγαμε στο summer camp. Τους διηγήθηκα την ιστορία μας αλλά κανείς δεν μας πίστευε. Έτσι μετά το summer camp πήγαμε στο σπίτι της Ειρήνης και ρίξαμε μελάνη στην πέτρα. Στην αρχή οι φίλοι μας από το summer camp δεν μας πίστευαν αλλά τώρα είχαν αλλάξει γνώμη. Έτσι πήγαμε στον βυθό (μαζί με τον θείο του Κωστή) για να βρούμε την χαμένη Ατλαντίδα. Ο πρώτος προορισμός μας ήταν η Αθήνα. Πέρασαν πολλές μέρες

*Τα κομμάτια που έπρεπε να ενώνουμε για να βρούμε την Ατλαντίδα.

μέχρι να φτάσουμε στην Αθήνα. Την όγδοη μέρα ο Πάνος είδε το λιμάνι του Πειραιά. Όταν φτάσαμε ήταν 6 π.μ. Ο θείος του Κωστή μας έκλεισε ένα δωμάτιο σε ένα μοντέρνο ξενοδοχείο. Όταν ήταν έτοιμο πήγε ο καθένας στο κρεβάτι του και κοιμήθηκε. Την επόμενη μέρα έπρεπε να πάμε στην Ακρόπολη για να βρούμε ένα από τα κομμάτια του χάρτι. Ξαφνικά ο Κωστής είδε κάτι με τα κιάλια του. Ήταν ένα κομμάτι από τη μεγαλύτερη πέτρα. Το

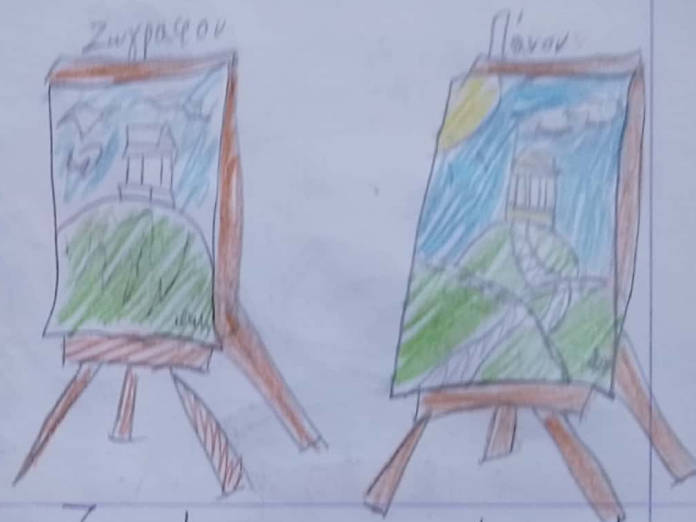

Κρατώντας ένας γεράκος. Δεν φαινόταν ευγενικός, αλλά ζωγράφιζε υπέροχα. Τον ρώτησα αν μπορούσατε να πάρωτε το κομμάτι.

- Όχι! Δεν δίνω αυτή την πέτρα, εκτός εάν με νικήσετε σε διαγωνισμό ζωγραφικής!
  - Λοιπόν τι λέτε; είσε απορημένος ο Κούφας.
  - Εγώ λέω να συζητάσχομε ο απάντησε ο Πάνος.
  - Κι εγώ, είσε η Ειρήνη.
- Ετσι πήρατε μέρος στον διαγωνισμό των ζωγράφων. Ο διαγωνισμένος μας ήταν

12

ο Πάνος. Ζωγράρισαν για ώρες μέχρι που τελείωσαν. Ο κύριος έφερε έναν κριτή και ο κριτής ψήφισε την ζωγραφία του Πάνου. Το θέμα της ζωγραφιάς ήταν η ακρόπολη και ο Πάνος την είχε ζωγραφίσει σαν αληθινή. Ετσι λοιπόν πήγαμε στο υποβύχιο με το πρώτο κομμάτι. Μετά, έπρεπε να πάμε στην Γώμη, στο Κολοσσαίο. Ετσι αρχίσαμε το ταξίδι μας προς την Γώμη. Καλώς φτάναμε στην Γώμη, το υποβύχιο μας χτύπησε ναυαγ. Ήταν μια βυθισμένη

13

- πολιτεία.
- Είναι η Ατλαντίδα, ρώτησε η Ειρήνη.
  - Ναι, η Ατλαντίδα είναι πολύ πιο μεγάλη, είπε ο θεός ο Πόσειδωνος.
  - Τι λέει; Να κατεβούμε με τις στολές κατά-
βουρας και να πάμε να εξερευνήσουμε; Είπε ο
Κοσμάς.
  - Ναι, είπε ο Πόσειδωνος και η Ειρήνη.
Ήρθε μαζί μας και ο θεός για να μας προ-
σέχει. Ήταν πάρα πολύ σκοτεινά. Καθώς
κολυμπούσαμε είδαμε στο βάθος ένα
βράσι φως. Ο θεός του κοσμά μας είπε

44

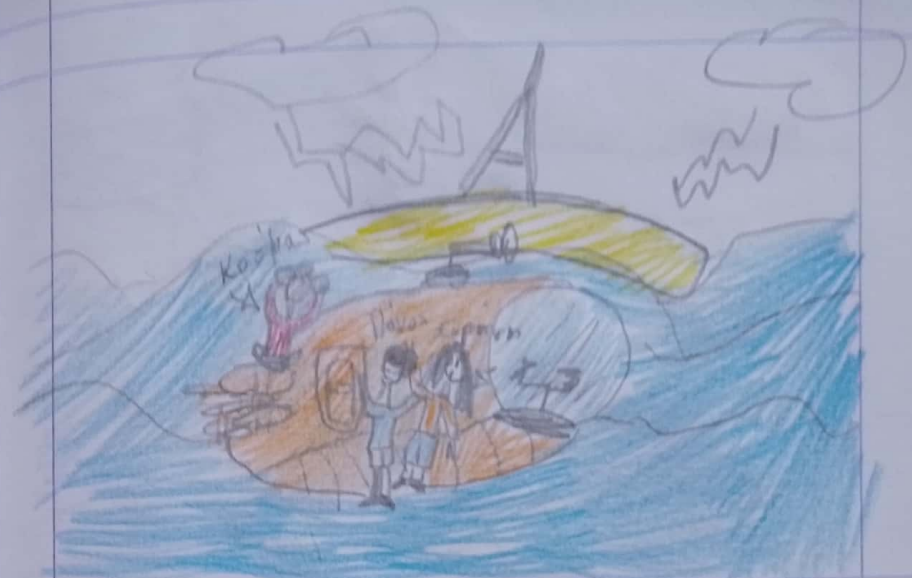
- να περιμένουμε εδώ. Μετά από λίγη
ώρα είδαμε τον θεό του κοσμά να
κολυμπάει ανύστια προς την στεριά.
Τον ακούσαμε να λέει:
- Κολυμπήστε προς το υποβρύχιο! Τα ηλεκτροφόρα
χέλια με κυνηγούν!
- Ξαφνικά αντίκρισαμε πολλά ηλεκτροφόρα
χέλια να έρχονται προς το μέρος μας.
Έτσι κολυμπήσαμε όσο πιο χρήγορα μπορούσαμε
προς το υποβρύχιο. Ευτυχώς χρεμάσαμε
στο παρατσάκ. Σιγά, σιγά το βράσι φως
απομακρινόταν από εμάς. Ημείσταν ασφαλείς.

45

Ήταν αρχά το βράδυ, ο θεός του Κοσμά μας
 είπε πως θα ήταν καλό να πάμε στο ξενοδοχείο
 και να κοιμηθούμε και να ξεκινήσουμε την
 περιπέτεια μας το πρωί. Το επόμενο πρωί
 ξεκινήσαμε για το Κολοσσαίο στην Ρώ-
 μη. Εκεί είδαμε έναν σπηλιό από πέτρες.
 Μετά σε αυτές ήταν και η πέτρα που
 ψάχναμε. Έτσι αρχίσαμε να ψάχνουμε. Μετά
 από πολύ κόπο την βρήκαμε. Όμως το
 Κολοσσαίο ήταν γεμάτο τουρίστες και δεν
 μπορούσαμε να βρούμε έξω. Έτσι μπλέξι-
 καμε σε ένα χροιά και ψάξαμε. Άρα ήταν

στο γουα να χαθούμε άλλα τελικά
 καταφέραμε και δεν χαθήκαμε. Τελικός μας
 προορισμός ήταν η Γαλλία, καθώς φτάναμε
 η Ειρήνη σκεφτόταν
 - Το παρίσι είναι μια γιγάντια πόλη, πως
 θα βρούσαμε αυτό που θέλαμε;
 Ο Κοσμάς και ο Πάνος της είπαν:
 - Μην ανησυχίς! Εχούμε περάσει τόσα πολλά
 δεν μπορούμε να τα παρατήσουμε. Θα
 βρούμε το τελευταίο κομμάτι και θα
 αποδείξουμε την αξία μας! Ξαφνικά ξέσπασε
 σε καταιγίδα. Δεν μπορούσαμε να

ανέβουµε στον πύργο του Χίφελ.
 Έτσι αγοράσαμε ομπρέλα και ανεβή-
 καµε στον πύργο του Χίφελ. Εκεί
 συναντήσαµε έναν συλλέκτη που μόλις
 είχε αγοράσει το κοµμάτι. Του το ζη-
 τήσαµε και του είπαµε πως θα του δώ-
 µε τα πάντα για αυτό. Αυτός όμως
 µας είπε πως δεν θέλει χρήµατα. Το
 μόνο που θέλει είναι να του φτιάξουµε
 το πιο νότιο κρουασάν στο Παρίσι.
 Ευτυχώς που η Ειρήνη ήξερε κα-
 λά να μαγειρεύει (κυρίως να φτιάχνει

χλιβά) και µπορούσανε κιόλας να την
 βοηθήσουνε ο κορμάς και ο Πάνος.
 Έτσι τα παιδιά έφτιαχναν κρουασάν
 για ώρες µέχρι που καταλήξαν σε
 ένα πεντανόστιµο. Το έδωσαν στον κύριο
 και αυτός τρελάθηκε. Τους έδωσε αμέ-
 σως το κοµμάτι και τα παιδιά το
 έδωσαν κατευθεία στο θείο. Όταν τα
 ενώνανε φτιάξανε έναν χάρτη. Ο χάρτης
 έλεγε ότι η Ατλαντίδα βρίσκεται κάτω από
 τον Βόρειο Πόλο. Μας πήρε πολλές ώρες
 να πάµε στον Βόρειο Πόλο αλλά τα κατα-

φέραμε. Τότε ο Πάνος ρώτησε κάτι σημαντικό:

- Παιδιά, πως θα καταδυθούμε στον βυθό χωρίς φιάλες οξυγόνου;
- Φιάλες περιλαμβάνει το υποβρύχιο ευνυής, είπε ο θείος.

Έτσι βάλανε τις στολές κατάδυσης και βούτηξαν στην θάλασσα.

Ξαφνικά είδαν κάτι τρομαχτικό αλλά και ομορφό. Ένας μπλε καρχαρίας! Ο θείος του κοσμά έβγαλε την φωτογραφική μηχανή. Ξαφνικά ένα χέλι αλενιδιάσε

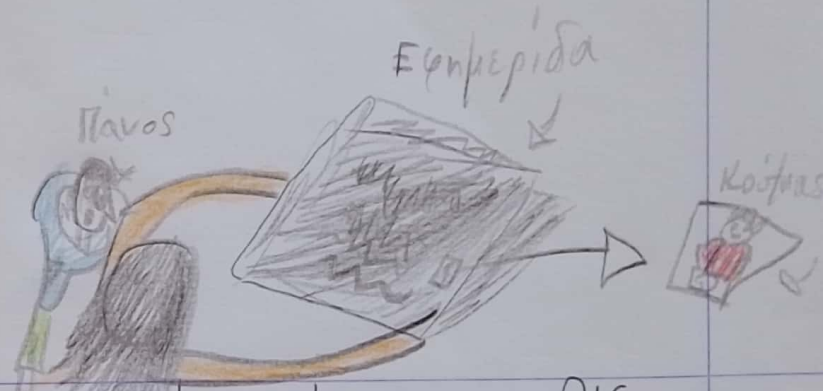
τον θείο και του έπεσε η κάμερα.

- Μείνετε εδώ παιδιά. Πάω να δω που είναι η κάμερα!
- Την βρήκα! Απλώς πρέπει να τη ξεπλέξω από τα.....

Ξαφνικά ο θείος του κοσμά βλέπει την κάμερα να είναι μπλεγμένη σε κόκκαλα! Άρχισε να την ξεπλέξει αλλά ο καρχαρίας τον κινήθηκε. Στο ποσά πρόλαβε να σωθεί και να βγάλει φωτογραφία τη καρχαρία. Ο καρχαρίας μας κινήθηκε μέχρι που μπλέχτηκε σε κάτι κόκκαλα.

Τότε φτάσαμε στην Ατλαντίδα. Την εξε-
ρευνήσαμε για ώρες ώσπου μας τελείω-
σε το οξυγόνο. Φύγαμε γρήγορα από την
Ατλαντίδα, όμως μας περίμενε μια
έκπληξη... Ο Καρχαρίας είχε χυρίσει
και ιβάνταν αγριεμένος. Ο Θείος, ο Κορφός
και η Ειρήνη, η χυρίσαν ασφαλή. Ο
Πλάτος, όμως ήταν ακόμα εκεί με τον
Καρχαρία. Η Ειρήνη δεν δίστασε,
βούτηξε και έσωσε την Ειρήνη από τον
Καρχαρία. Μετά από όλα αυτά, χυρί-
σαν στην Ρόδο. Όταν χυρίσαν έγιναν

διάσημοι όχι μόνο στην Ρόδο, αλ-
λά σε όλο τον κόσμο. Όλα τα παι-
διά στις εφημερίδες έγραφαν για αυτούς.
Μέσα σε λίγα χρόνια, μελέτησαν την
Ατλαντίδα και ανακάλυψαν πως τα κο-
κάλια που είχε κλέψει η μητέρα ήταν
από τους κατοίκους της Ατλαντίδας. Αυτή
η ιστορία, ήταν μια σημαντική σελίδα
στο βιβλίο της Ανθρωπότητας.